

[Alfred Jensen.]

talt for en ordning, som findes i adskillige landes hære, en ordning, som også — måske tillempet — bør gennemføres herhjemme. Vi stiller forslag om, at der daglig stilles 10 cigaretter til rådighed for hver værnepligtig, og udgiften her til vil ikke være så stor, al den stund hovedparten af cigaretprisen jo udgøres af forbrugsafgiften. Når man endelig tvinger folk ind til tjeneste, bør man også yde dem forskellige lettelser, bl. a. ved at stille cigaretter til rådighed for dem.

Der næst finder vi også, at der i tilknytning til den udvidede mulighed for tjenestefrihed, som er en følge af den nye retsplejelov for værnepligtige, må være større mulighed for, at de værnepligtige kan rejse til deres hjem. Det er efterhånden blevet dyrt at rejse, og har den værnepligtige kun den løn, som udbetales ham, er der ikke meget at rejse for. Derfor foreslår vi, at man stiller en gratis orlovsrejse månedlig til rådighed for hver af de værnepligtige menige.

Vort tredje ændringsforslag går endelig ud på, at der indføres en ny tekstanmærkning om tjenestetidens nedsættelse. Jeg har ofte talt imod, at tjenestetiden blev sat op, og ofte talt for, at den burde sættes ned, og vi har flere gange stillet forslag om, at man skulle træffe de nødvendige foranstaltninger til at nedsætte tjenestetiden til højst 12 måneder. Vort forslag her går ud på, at tjenestetiden for de dele af hæren, hvor tjenestetiden før var 12 måneder eller derunder, nu nedsættes til 12 måneder.

Jeg tror ikke, jeg behøver at komme med nogen yderligere motivering for dette forslag. Jeg har sporet en stadig stigende interesse for tjenestetidens nedsættelse. Jeg hæfter mig også ved, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard gjorde opmærksom på, at det radikale venstre arbejder med forslag og planer om at foretage skridt til at få tjenestetiden sat ned. Jeg beklager, at man ikke vil stemme for de ændringsforslag, vi har stillet. Jeg havde den opfattelse, at netop spørgsmålet om tjenestetidens nedsættelse var genstand for stor interesse. Netop i denne tid for 4 år siden, da man også stod over for et forårsvalg, var tjenestetidsspørgsmålet et af de mest fremtrædende spørgsmål i den offentlige debat, og det nuværende regeringsparti var alt andet end

interesseret i, at tjenestetiden blev sat op til det, der var tale om dengang, 18 måneder; man havde opfattelsen af, at det var en livssag for socialdemokratiet at holde tjenestetiden nede.

Jeg ved ikke, om den interesse, der dengang var for den korte tjenestetid, stadig væk eksisterer, men jeg vil tillade mig at anbefale, at man ser med velvilje på de af os stillede ændringsforslag.

Oluf Pedersen: Det skal ingen hemmelighed være, at retsforbundet er skuffet over de forslag til besparelser, som finansudvalget har fundet frem til. Jeg synes, at vi i sommeren 1953, under den venstre-konservative regering, var meget dygtigere til at sable regeringens mange udgiftsforslag ned. Nu hørte jeg nok finansudvalgets ærede ordfører sige, at vi kan regne med, at der kommer flere besparelsesforslag på tillægsbevillingsforslaget, og dem må vi så vente på.

Det undrede mig noget ved en gennemlæsning af finanslovsforslaget at se, at man tilsyneladende har den opfattelse, at alt, hvad der har med kgl. forretninger at gøre, skal give underskud. Det gælder den kgl. grønlandske handel, det gælder det kgl. teater, og det gælder jo også assistenshuset og statsbanerne. Man skulle ellers tro, at når staten drev erhvervsvirksomhed, var det meningen, at virksomheden skulle give overskud, i stedet for at man tilsyneladende stiller underskuddet op som et slags mål.

Der er også udgifter, som jeg synes er urimelige. Der er således de 200 000 kr. til statens kornkontor, selv om jeg nok har set, at nu skal det ikke mere have nogen bestyrelse, i hvert fald har man strøget bestyrelseshonoraret. Der er også udgifterne til konsulenten i fortidens hesteavl, til statens husholdningsråd, til udvandringskontoret — der skulle for øvrigt være et indvandringskontor for dem, der kommer hjem igen — og til importreguleringen, der koster staten mange penge, samtidig med at den koster forbrugerne langt mere ved den varefordyrelse, som den præsterer. Men alle disse store poster skal ændres ved særlig lov, så det kan vi senere vende tilbage til.

Som forholdene er, synes jeg, det er naturligt, at retsforbundet, der jo altid har været skatternes fjende nr. 1, fremsætter en skatte-